

Individuelle handlingsplaner

Som følge af serviceeftersynet af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik blev der skabt mulighed for, at AF endeligt kan bestemme afgivelsen af et konkret tilbud, bl.a. i situationer, hvor der inden for bestemte områder kan konstateres eller kan forventes at opstå mangel på arbejdskraft.

Det har styrket AF's muligheder for at sikre kvalificeret arbejdskraft til bestemte områder, og 3/4 af regionerne har gjort brug af den pågældende bestemmelse – f.eks. i forbindelse med etablering af vikarkorps inden for jern og metal og træ- og møbelindustrien, jobtræning i forbindelse med rekruttering til butiksfaget og i forbindelse med visitation ved etablering af rotationsprojekter.

Rådighedsreglerne

Rådighedsreglerne blev ændret/strammet op 1. april 1995. Det drejede sig dels om opstramninger i administrationen, dels om præciseringer i rådighedsbekendtgørelsen. På administrationsområdet er Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens tilsyn med arbejdsløsheds-kasserne forstærket, og der er etableret en rådighedsstatistik. I rådighedsbekendtgørelsen er der sket en tydeliggørelse af pligten til at overtage formidlet rimeligt arbejde, karantæneperioder er gjort effektive, gentagelsesvirkningen er skærpet, og antallet af gyldige grunde for afslag/ophør er indskrænket, samtidig med at listen er gjort udtømmende.

Arbejdsmarkedsrammen overvejes overflyttet til de regionale arbejdsmarkedsråd

I forbindelse med forhandlingerne mellem regeringen og (amts)kommunerne om kommunernes økonomi for 1995 blev det besluttet at nedsætte den (amts)kommunale jobtræningskvote med ca. 5.000 helårspladser i 1996. Det betød, at der blev overflyttet ca. 500 mio. kr. fra (amts)kommunerne til arbejdsmarkedsrammen med henblik på at skabe bedre mulighed for en fleksibel og flaskehalsbekæmpende indsats.

En offensiv arbejdsmarkedspolitik

I januar 1995 blev der nedsat en tværministeriel embedsmændsgruppe, der skulle diskutere de grundlæggende krav til arbejdsmarkedspolitikken. Centralt for diskussionerne var kravene til arbejdsmarkedspolitikken på det mellemlange sigt. Diskussionerne indgik som en del af grundlaget for det regeringsudspil på arbejds-

markeds- og uddannelsesområdet, der blev fremlagt i efteråret – bl.a. fremrykning af tilbudene til de langvarigt ledige, justeringer i overgangsydelsen samt en styrket indsats på ungeområdet.

4. Nye initiativer på Arbejdsministeriets område

Nedenfor skitseres en række nye initiativer, som kan bidrage til at modvirke flaskehalsproblemer på arbejdsmarkedet. Det drejer sig på den ene side om mere grundlæggende initiativer, der allerede er sat i gang i og med aftalen om finansloven for 1996 og de deraf følgende lovændringer på arbejdsmarkedsområdet, og på den anden side om mindre initiativer af administrativ karakter, der overvejes i det arbejdsmarkedspolitiske system.

Lovændringerne på arbejdsmarkedsområdet

Finanslovaftalen for 1996 medførte en række ændringer i lovgivningen vedrørende den aktive arbejdsmarkedspolitik, arbejdsløshedsforsikringen, orlovsreglerne og arbejdsmarkedsuddannelserne, der samlet set vil styrke arbejdsmarkeds- og uddannelsesindsatsen. Følgende ændringer kan medvirke til at mindske risikoen for flaskehalse på arbejdsmarkedet.

Fremrykning af aktioperioden

Retten og pligten til tilbud om aktivering rykkes frem, således at den indtræder efter 2 års ledighed. Ved at indføre en tidligere ret og pligt til uddannelse, jobtræning, puljejob m.v. er der skabt mulighed for en hurtigere opkvalificering og dermed hurtigere tilbagevenden til et ordnært arbejde. Det vil give forbedrede muligheder for at imødekomme virksomhedernes efterspørgsel efter arbejdskraft.

Forstærket indsats over for de unge

De unge dagpengeberettigede ledige under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, vil efter 6 måneders ledighed få ret og pligt til uddannelse i op til fuld tid i 18 måneder. Indsatsen vil medvirke til at afhjælpe problemet med, at så mange unge ikke har den tilstrækkelige uddannelsesmæssige baggrund til at få fast tilknytning til arbejdsmarkedet. En uddannelsesmæssig opkvalificering af de unge vil samtidig medvirke til at sikre udbuddet af kvalificeret arbejdskraft.